

Les dones planten cara al futur amb joia i il·lusió

8 de març, Dia Internacional de les Dones

El nou llibre de Silvia Federici, catedràtica emèrita de Filosofia Política i Estudis internacionals de la Universitat de Hofstra (Hempstead, New York), *Bruixes, caça de bruixes i dones*, alerta que la caça de bruixes no és només cosa d'un passat ignominiós i colpidor, sinó que és encara entre nosaltres: *Actualment tenim notícia d'assassinats de bruixes a Nepal, a Papu Nueva Guinea i a l'Aràbia Saudita* (pàg. 9).

Ens pot semblar que és molt remot, o llunyà; que no va amb nosaltres; que les persecucions i massacres de dones, titllades de bruixes, són mitològiques i exagerades. Tant de bo fos així. Encara que no siguin bruixes, ni de veritat ni de mentida, **és esfereïdor que cada setmana hi hagi assassinats de dones per part dels homes masclistes, sigui al costat nostre o a l'altra punta del món.**

La violència masclista conviu amb nosaltres quotidianament. Hi ha maltractament, agressions sexuals i violacions. Sembla talment com si els DDHH no tinguin res a veure amb aquesta xacra. Personalment estic ben colpida per aquestes agressions i assassinats. En aquest sentit **vull afegir la meua veu al clam que diu que no es moren, sinó que les maten.**

Cada tercer dilluns de mes, a la Plaça Sant Jaume, denunciem aquesta impunitat en les concentracions d'homenatge a les dones assassinades organitzada per la Plataforma unitària contra les violències de gènere. A Lleida i altres ciutats també fan el seu homenatge mensual.

És clar que s'està avançant molt en la consciència del fenomen, sobretot entre les dones, però manca alarma social. **I malgrat certs mites, que es propaguen fins i tot des de la tribuna parlamentària del Congrés, la majoria d'homes que agredeixen, maten i violen a les dones són autòctons, ni estrangers ni nouvinguts.**

Seria hora de declarar una emergència feminista. Clama el cel que els pressupostos de l'Estat i de la Generalitat, en les partides de prevenció i reparació sobre la violència masclista, no anessin en sintonia al greu problema de DDHH existent. O que el Conveni d'Estambul es quedi en un document de bones intencions en què s'hi afegeix una signatura.

Tot i aquest pes, les noies joves planten cara al futur amb l'eslògan popular "Som les netes de totes les bruixes que no vàreu poder cremar". No hi ha qui aturi aquest esclat de vida. Resulta ben apropiat que el proper 8 de març el lema sigui 'Juntes i diverses per una vida digna'.

La vaga feminista 8-M, tan exitosa i universal els dos anys anteriors, es configura com un element important de toc de consciència en drets i fets reals. Com a Síndica de Barcelona copso aquestes veus, i recordo que **convé treballar els DDHH amb el sedàs de la visió de gènere. El pas coherent és que les institucions assumim la responsabilitat que ens pertoca.**

Maria Assumpció Vilà,

Síndica de Greuges de Barcelona